

AUKŠTAITIS

Lietuvos SAJODŽIO Utenos rajono tarybos leidinys

1991 m. liepos 4 d. Nr. 4(21)

Kaina 20 kp

Šimet sukanka 650 metų nuo Didžiojo Lietuvos kunigaikščio Gedimino mirties.
V. PETRONIO pieš.

Neapykantos pamokos

...kščiausios Tarybos deputatė Vidmantė Jasukaitė savo straipsnyje „Kas valdžios valdovė?“ („Svyturys“, 1991 m. Nr. 9) surūšiavo Lietuvos žmones į talentinguosius (Dievo pateptuosius, Angelo pabučiuotuosius) ir vidutinybes. Kiek galima spręsti iš jos prokurorinio tono, savęs autorė prie vidutinybių nepriskiria, laiko save Dievo pateptą. Talentas, aišku, — geras daiktas, bet kodėl, — Viešpatie, duodamas Vidmantei talentą, užmiršai duoti k u k l u m o?

Rašydama apie suvešėjusias, gyvenimą nuodijusias vidutinybes, V. Jasukaitė pareiškia: „Kad išskelti save, jį turi sunaikinti, sutripyti jau žinomą autoritetą...“ Rašytoja nė nepajunta, kad ji kaip tik taip ir daro: trypia, spjauja ir drabsto purvais tuos, kurie kitaip galvoja ar nepakankamai vertina jos talentą. Į ją, kaip į saulę, turėtų krypli visų akys. Tribūnoje nenulipdama turėtų spinduliuoti išmintį tik ji, Vidmantė Jasukaitė, na gal dar koks Pangonis, Rupeika, Stakvilevičius ar kitas algirdėnas, o „žiūrėk, kalba koks parlamentaras taukuotais plaukais, kurio „pilnus“ (ar nebus tai klynas?) nu...vęs iki kelių“.

Deputatė pasikėlusi perauklėt ir kunigą, nes šis kalba, kad 1940 m. Tėvyne reikėjo ginklu ginti nuo bolševikų: „Išsivalyk savo burną, kuria kvietei keršyti ir maldavai paleisti nors vieną

švį į priešą, nes tas žemiškasis priešas — tavo brolis Kristuje, — auklėja juodaskvernius „katalikė“ Vidmantė. — Ar aš tave turiu šito mokyti! Išmėšk beprotybę iš savo širdies. Gulkis kryžiumi prieš altorių...“

Ir štai šita raguoto angelo pabučiuotoji, pasiūkusi apsisikandalijusi su doleriais Aleksandrą Bendinską ir ekonomistą Kęstutį Jaskėvičių, gegužės 30 dieną atvyksta į Uteną kurti ateities forumo, ginti demokratijos nuo įsigalinčio fašizmo...

Tikra demokratija pakvipo, kai buvusi komunistė, o dabar jau darbo demokratė Zenona Prušinskaitė Tautos namų salėje puolė plėšyti jai nepalinkančių transparentų („Forumas — Lietuvos laisvės duobkasyklė“). Kai pagyvenęs žmogus mėgino demokratę išstumti iš salės, ji, kaip Marytė Melnikaitė, dar spėjo surikti: „Ateities forumas — tai Lietuvos protas, garbė ir sąžinė!“ Taigi, komunistų partija tikrai pasidarė darbo demokratų partija, nes seniau protas, sąžinė ir garbė buvo PARTIJA. Susiorientavo draugė Zenutė ir užbaigė tautiškai: „Forumas — tai ir šviesa, ir tiesa!“

Suirzusi auditorija nebeponoro klausyti V. Jasukaitės ir jos bendraminčių demokratiškų postringavimų. Priešiški šūkiai, triukšmas, švilpimas privertė forumo organizatorius persikelti į iš anksto paruoštą partkomo salę — ten, kur forumo šaknys.

Susirinko ten daugiausia Markso pabučiuotieji ir vie-

nas kitas smalsuolis.

Ir vėl demokratijos pamoka: rajono LDDP lyderė Milda Petrauskienė mėgina išprašyti radijo korespondentą. Kam gi vidutinyboms reikia žinoti, ką daro pateptieji? Po poros valandų tas pats Sajūdžio šnipas užkliūna ir V. Jasukaitytei... Kad koks pašalinis nepamanytu, kad čia kokia partinė konferencija, LDDP šulai atsitraukė truputį toliau (vienas net į salės galą nuėjo), o susirinkimą vedė leiboristas V. Guiga. „Prezidiumą“ papuošė nė žodžio neprataręs nepartinis poetas Vyt. Kazieša.

Forumo organizatoriai (svečiai) vienas už kitą gražiau taršo demokratijos dainas pamynusi parlamentą (ir kada gi bus deputatų atšaukimo įstatymas?!), pliktinasi J. Veselkos neklaušančių V. Landsbergių, jau susidėjusių su OMON'u. A. Bendinskas žegnojasi, kad valdžios nevers, bet sunku žiūrėti abejingam, kai tiek idėjos brolių laukia nesulaukia... Pripleko, pripelijo suomiškos pirtys, vantos supuvo... Niekais eina liaudies turtas. Tiek metų kovota už vadovaujantį vaidmenį (partija — mūs vairininkas!), o dabar net kruvinu prakaitu užsidirbtą ordiną baisu pa-

LIETUVOS JAUNUOLIAI!

Utenos rajono karinis komisaratas siuntinėja lapelius, kuriuose kviečia Jus tarnauti sovietinėje armijoje. Tuose lapeliuose skleidžiama melaginga propaganda, siekiama Jus įbauginti ir įvilioti į tarnybą svetimos valstybės okupacinėje kariuomenėje.

Sovietinis komisaras, žinodamas, kad neturi juridinės teisės šaukti Lietuvos Respublikos piliečių į okupacinę armiją, guderauja — siūlo atvykti „išspręsti“ klausimą dėl tarnybos TSRS ginkluotuosiose pajėgose.

Nuo 1990-ųjų metų kovo 11-osios iš tarnybos sovietinėje armijoje pasitraukė 1212 Lietuvos jaunuolių. Iš jų vėliau 37 jaunuoliai buvo sugauti ir grąžinti į dalinius 1990-ųjų metų rudeninio šaukimo metu buvo planuota „rekrutuoti“ 11500 jaunuolių. Tarnauti išėjo tikrai 1300 (403 lietuviai). Iki šiol jau paliko savo dalinius 27 rudenį paimti vaikai. 1990-aisiais metais kariuomenėje žuvo 24 lietuviai, šiais metais — 5.

Jaunuoliai gerai pagalvokite! Atminkite, kad Jus gina Lietuvos Respublikos ir tarptautiniai įstatymai! Antra vertus, niekas negali užtikrinti, kad sovietai laikysis tų įstatymų ir Jūsų nelies. Tačiau kas apsaugos Jus sovietinėje kariuomenėje?

sikabinti.

O fašizmas vis labiau įsisiautėja: sproginėja bombos, nuteisė žurnalistą E. Jansoną, į teismą padavė mūsų mylimą Algirdą. Vaisvila Alytuje užsakė didžiulį šaldytuvą — kiš jį visus, kurie gina demokratiją. Norėjo išsinuomot Sibirą, bet Gorbis reikalauja valūtos. Taigi, Lietuvą nuo katastrofos gali išgelbėti tik ateities forumas.

Forumo rėmėjai išrinko ir 16 žmonių tarybą. Galima būtų ją pavadinti ir leiboristų biuru, nes visi savi, visi kaire ranka ir įkypai žegnojas. Taryba, manau, netrukus atkurs raudonuosius kampelius, kviesis įžymiausias intelektualus (V. Tomkų ir kt.), ekstremistų nuskriaustus demokratijos tėvus (Astrauską, Sakalauską, Songailą — negi visus išvardys!). Savo ekonominius planus išdėstys J. Veselka. Apie pagalbą „Interliti“ ir teismo bylą papasakos pats išmintingasis Algirdas. Žodžiu, forumas į savo veiklą įtrauks šviesiausius Respublikos protus, tad įspūdių bus pilna katino „patkava“, o partkomo salė griaudės nuo katūčių. Sėkmės jums, atkuriant šviesią komunistinę praeitį!

V. SAKALAUSKAS

Ką kalba faktai

Šiandien, kai situacija gali pasikartoti, noriu prisiminti kai kuriuos faktus. Tada gerai matysime, kad Sausio perversmas Lietuvoje buvo suplanuotas ir specialiai rengiamas. Prisiminkime viską iš eilės, o išvadas tegul daro patys skaitytojai.

Prieš sausio 13-ąją vienas deputatas primygtinai reikalavo, kad Lietuvos Respublikos AT pirmininko apsauga būtų pakeista, kad jos imtųsi Vidaus reikalų ministerijos darbuotojai. Gal tie, kurie perėjo į OMON'ą?

Jau prasidėjus tragiškiems įvykiams, deputatas K. Antanavičius primygtinai reikalavo, kad AT rūmų gynėjai būtų prašomi išsiskirstyti. Kodėl? Tačiau ačiū gynėjams, jie nesiskirstė ir tuo pakirto šėtono užmačius.

Sausio 13-osios sumanymas nepavyko, prasidėjo naujos akcijos. Kairiųjų emisarai pasipylė po Lietuvą, kiršindami žmones. Jie pradėjo savaip aiškinti priimamus įstatymus, juos nelgdami ir painiodami. Sausio 18 d. J. Požėla susitikime Klaipėdoje reikė pretenzijas Aukščiausiąjai Tarybai dėl asignavimų Krašto apsaugai. Bet juk tai vienas valstybingumo požymių!

Kairieji nepritaria ir tam, kad atsiskyrėme nuo Sovietų Sąjungos valiutinio fondo: juk Maskvai sumažės įplaukos. Jie norėtų, kad Lietuva „pabūtų“ Sąjungoje sudarant sutartis. Kairiesiems nepatinka, kad Lietuvos Aukščiausioji Taryba gerai sutaria su dabartine Ministrų Taryba.

Klaipėdoje per kariškių ir TSKP 6-ąjį televizijos kanalą buvo transluojamas kariškių ir TSKP Klaipėdos atstovų susitikimas su V. Beriozovu. Buvo įdomu klausytis, kaip vienas iš LDDP lyderių drg. Beriozovas, paklaustas, kokie santykiai LKP (TSKP) ir LDDP, atsakė, kad „mūsų viskas sutampa, tik dėl sausio 13-osios įvykių nuomonės skiriasi“.

[tampa didinti „labai reikėjo“. Iš to „didelio reikalo“ susibūrė Praeiltes, atsiprašau, Ateities forumas. Po kurio laiko „buvusiųjų“ forumas pareiškė, kad reikėtų sudaryti sutartį su sovietais kokiems trejiems metams.

Kodėl trejiems? Ogi todėl, kad po trejų metų baigsis AT deputatų kadencija, o kitus rinkimus jau tikisi laimėti kairieji. Jie jau dabar tam rengiasi: skaldo, priešina ir kursto tautą, kad tik suklaidintų prieš rinkimus. Supriešinus žmones, išgarbinus vieną asmenybę, galima rinkimus ir laimėti, o jau tada ir kelias atviras į „naujai atsinaujinusią“ federaciją.

Drg. Brazauskas į Vilnių susikviečia pasitarimui pedagogus — LDDP narius. Po pasitarimo nuvilnija per Lietuvą mokytojų streikai... Dėl atlyginimų! O Dieve! Ar galėjo tuo kas patikėti? Ar būtų tuo patikėję mūsų tautos knygnešiai? Ar būtų tuo patikėję J. Basanavičius, V. Kudirka ir kiti šviesuoliai?

Dar skaudesnis įvykis — Žemdirbių Sąjungos mitingas, Kairiųjų emisarai tol važinėjo po Lietuvos kaimus, „aiškindami“ AT priimamus žemės ūkio įstatymus (kokie blogi jie bus), kol dalį valstiečių nuteikė prieš AT ir Vyriausybę. Na, o po to jau nesunku buvo organizuoti nuvežti į Vilnių, į mitingą. Kam tas mitingas buvo reikalingas, buvo aišku tą patį vakarą pažūrėjus Maskvos TV programą „Vremja“, paklausus jos komentary. Taigi, mūsų žemdirbiai tapo žaisliuku žemvaldžių rankose. Jie nekaltai, juos suklaidino, o Vilniuje viskas jau buvo parengta. Prie Parlamento rūmų knibždėte knibždėte įvairaus plauko, prokuratoriai, Vilniaus sąjunginio pavaldumo įmonėse buvo išdalytos atmintinės, kaip elgtis to mitingo metu. Kam tas mitingas buvo reikalingas, gerai matėsi Kalnų parke, pasiklausius „buvusiųjų“ ir kairiųjų kalbų. Ypač įdomu buvo klausytis poetės Jasukaitės kalbos. Mes vis nesulaukiame jos gulantis ant bėgių. Kaip kad karštai ji mums žadėjo, kad neišvežtų mūsų kareivėlių. O mitingo metu ji net neprisiminė išvakarėse žuvusios OMON'o aukos ir kity aukų, besikankinančių ligoninėse nuo sadistišnių OMON'o išpuolių. Ji karštai gynė jedinstveninkus ir į juos panašius.

Mieli Lietuvos žmonės! Argi neaišku, kur veda visokie „ateities forumai“, žemvaldžių sąjungos ir buvę LKP vadovai (šiuo metu persidažę į LDDP). Juk jie visi skuba, kad Lietuva neatsilikytų ir kartu su kitomis respublikomis pasirašytų „atnaujintos“ federacijos sutartį. Ar jums mielieji, neaišku, kad prie Laptevų jūros dar daug vietos lietuviams. Todėl mums reikia būti stipriems, vieningiems, susitelkusiems, tačiau ir atsargiems: kad dar kartą LKP (LDDP) „neparvežtų“ mums saulės iš Maskvos, nuo kurios sibirietiško šalčio, kaip žinome, ne kartą sustingo mūsų kūnas ir dvasia.

Kreipiuosi į visus kairiųjų jėgas, gal paklausykime AT pirmininko V. Landsbergio prašymo — neskaldyt ir nekiršinti tautos, kol nebus įtvirtinta Lietuvos nepriklausomybė. Nestabili padėtis Lietuvoje skatina sovietus imtis agresyvių veiksmų prieš mus. Tai parodė birželio 3 d. įvykiai. Tad nebūkime akli.

Dionizas VARKALIS
KLAIPEDA

